

17

ROMANIA
CURTEA DE APEL BRAȘOV

Secția de contencios
Administrativ și fiscal

DECIZIA NR. ...

DOSAR NR. .../2006

Ședința publică din 11 aprilie 2006

Președinte - ... - **judecător**
- ... - **președinte de secție**
- ... - **judecător**

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra recursului declarat de reclamanta S.C. „...” S.R.L. Brașov, împotriva sentinței civile nr. 18 din 10 ianuarie 2006, pronunțată de Tribunalul Brașov în dosarul nr. ... 2005.

La apelul nominal făcut în ședință publică, la pronunțare, s-a constatat lipsa părților.

Dezbaterile în cauza de față au avut loc în ședința publică din 4 aprilie 2006, când partea prezentă a pus concluzii în sensul celor consemnate în încheierea de ședință din acea zi, care face parte integrantă din prezenta, iar instanța, în vederea deliberării, a amânat pronunțarea pentru 11 aprilie 2006.

CURTEA

Asupra recursului de față:

Constată că reclamanta (recurenta) S.C. „...” S.R.L. Brașov a chemat în judecată pe calea contenciosului administrativ pe pârâta Direcția generală a Finanțelor Brașov și pe pârâta Direcția Regională Vamală Brașov solicitând anularea deciziei

nr. 11/11.08.2005, emisă de pârâta 1 și anularea procesului verbal de control vamal nr. 13/13.06.2005, emis de pârâta 2, cu cheltuieli de judecată.

Inițial cererea a fost înregistrat la Tribunalul Brașov – secția de contencios administrativ, cu nr. 11/2005, și față de care instanța a pronunțat hotărârea nr. 10/10.01.2006, prin care a dispus următoarele:

Respinge acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta SC S... SRL cu sediul în municipiul Brașov, str. ... nr. 10 în contradictoriu cu pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov, cu sediul în B-dul M.Kogălniceanu și Direcția Regională Vamală Brașov, cu sediul în str.Hărmanului nr.50 având ca obiect anularea deciziei nr. 11.08.2005 emisă de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov și a procesului verbal de control nr. 13.06.2005 emis de pârâta Direcția Regională Vamală Brașov.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță a reținut în fapt și în drept următoarele:

Susținerile reclamantei că nu a achiziționat bunul importat (autoutilitară) pentru a-i schimba destinația și că a folosit acest bun o perioadă relativ îndelungată, obținând venituri pentru societate nu are relevanță atâta vreme cât ulterior l-a înstrăinat, după 2 ani și 8 luni de la data achiziționării în condițiile în care durata normată de utilizare a mijloacelor de transport conform Legii nr.15/1994 republicată și modificată este de 5 ani, iar valoarea rămasă neamortizată, la data înstrăinării autoutilitare (mijloc fix) era de ...

Reclamanta a beneficiat de tratamentul tarifar vamal favorabil în condițiile Legii nr.133/1999 și conform art.21¹ avea obligația să utilizeze bunul importat în vederea dezvoltării activităților proprii de producție și servicii și să nu modifice destinația bunului pentru care i-au fost acordate facilitățile la export (destinația fiind tocmai „dezvoltarea activității proprii de producție și servicii”.

Potrivit art.71 din Codul Vamal: „ Importatorii sau beneficiarii importului de mărfuri destinate unei anumite utilizări, în cazul în care, ulterior declarației vamale, schimbă utilizarea mărfii, sunt obligați să înștiințeze autoritatea vamală, care va aplica regimul tarifar vamal corespunzător noii utilizări”.

În același sens se prevede și prin art.394 alin.2 din Regulamentul de aplicare al Codului Vamal:

„ (2) În cazul în care mărfurile urmează să fie utilizate în alte scopuri decât destinația declarată sau autoritatea vamală constată că au fost utilizate în alte scopuri, sunt aplicabile prevederile art.71 din Codul Vamal al României. Elementele de taxare în baza cărora se calculează drepturile de import sunt cele în vigoare la data schimbării destinației, valoarea în vamă fiind cea declarată la data importului. Încasarea drepturilor de import se face în baza procesului verbal de control sau după caz, a actului constatator întocmit de autoritatea vamală”.

Astfel, prin înstrăinarea autoutilitareii aceasta și-a pierdut calitatea de mijloc fix, devenind marfă, schimbându-și în consecință destinația pentru care reclamanta a fost scutită de plata drepturilor de import și în consecință destinația pentru care reclamanta a fost scutită de plata drepturilor de import și în consecință reclamanta datorează suma de (ROL) reprezentând TVA, dobânzi și penalități aferente calculate de la data înstrăinării autoutilitareii.

Împotriva acestei sentințe, a declarat recurs – reclamanta SC SRL Brașov criticând –o pentru nelegalitate și netemeinicie, și solicitând instanței casarea parțială a sentinței atacate, iar pe fond să se dispună modificarea quantumului TVA la a cărei plată a fost obligată societatea reclamantă; să se dispună suspendarea executării obligației de plată până la soluționarea legală a cauzei.

În fapt a adus următoarele critici sentinței atacate:
Prin dispozițiile art.21¹ și art.22 din Legea nr.133/1999, modificată și completată prin OUG nr.297/2000 s-a stabilit facilitatea de scutire de obligația plății taxelor vamale și TVA pentru utilaje de producție în favoarea întreprinderii mici și mijlocii, în care se încadrează recurenta.

În baza acestor prevederi legale, a achiziționat vehiculul autoutilitara MAN 8163 F.

La data de 2.12.2003, întrucât vehiculul era vechi, și costurile întreținerii lui erau mari, a hotărât vânzarea autoutilitareii fapt ce rezultă din factura nr. /2.12.2003, cu valoarea de ROL, reprezentând TVA colectat.

Organul de control vamal, a efectuat un control la data de 13.06.2005, la societatea reclamantă (recurenta) și a stabilit prin actul

de control în sarcina societății obligația de plata sumei de 2.000.000 RON, reprezentând TVA în sumă de 2.000.000 RON plus dobândă și penalități aferente.

Recurenta a susținut că: la înstrăinarea vehiculului s-a colectat TVA, aferent valorii de vânzare, și că valoarea acestuia trebuie dedusă din quantumul TVA, calculat prin actul de control, în sensul că diferența de valoare ar fi de 2.000.000 RON și penalitățile și dobânzile ar fi mai mici, calculând că în total ar fi de plată suma de 2.000.000 RON.

Față de acestea, a solicitat instanței să i se admită recursul, și să se modifice quantumul la TVA stabilit în sarcina recurente, ca obligație de plată.

A solicitat suspendarea executării obligației de plată până la soluționarea recursului.

În drept și-a întemeiat recursul pe dispozițiile art.299 și următoarele Cod procedură civilă.

Recurenta nu a solicitat probe în recurs.

A timbrat legal recursul (fila 17 dosar).

Intimata Autoritatea Națională a Vămirilor București, reprezentată prin Direcția Regională Vamală Brașov a formulat întâmpinare (f.8.9 dos.) solicitând respingerea recursului, față de prevederile Legii nr.141/1997, și față de prevederile Codului de procedură civilă și menținerea sentinței civile nr.18/2006 a Tribunalului Brașov.

În cauză, intimata pârâta Direcția Generală Finanțelor Publice Brașov a formulat întâmpinare la recursul declarat (f.14-15 dos.) solicitând respingerea recursului ca nefundat și menținerea hotărârii date de prima instanță ca fiind legală și temeinică.

În apărare, intimata a invocat actele dosarului și prevederile art.71 din Legea nr.141/1997 Codul Vamal al României, precum și art.144 pct.b din acesta și prevederile pct.19 din HG nr.244/1999, privind Normele Metodologice de aplicare a legii nr.133/1999.

Curtea, examinând actele și lucrările dosarului, sentința nr.18/10.01.2006, a Tribunalului Brașov raportat la criticile formulate în recurs, și la prevederile legale aplicabile, constată recursul ca nefundat.

Astfel, se reține că,

În mod corect și legal a apreciat prima instanță situația de fapt și de drept dedusă judecății, constatând legalitatea actului de control vamal, și a deciziei, privind soluționarea contestației formulate de SC [redacted] SRL.

De asemenea, față de probele admise în cauză și de dispozițiile Legii nr.133/1999 modificată și de prevederile Normelor metodologice de aplicare a prevederilor legii mai sus menționate, raportat la prevederile art.71, și la art.44 din Codul Vamal al României rezultă că în mod corect instanța a dispus respingerea acțiunii formulate de reclamantă și menținerea celor două acte atacate.

Raportat la critica adusă sentinței atacate, prin recursul declarat cu privire la cuantumul TVA, reținut ca obligație de plată, precum și cuantumul dobânzilor și penalităților aferente stabilite prin actul de control în sarcina SC [redacted] SRL, instanța constată că această critică este nelegală.

Însăși faptul că bunul – autoutilitara a fost achiziționată în scopul dezvoltării activității proprii societății comerciale importatoare și că aceasta a beneficiat de scutirea la plata taxelor vamale în temeiul art.21¹ și art.22 din Legea nr.133/1999, conduce la ideea că acest bun trebuia utilizat în conformitate cu destinația sa, legală și pentru scopul pentru care a fost de fapt scutit de vamă.

Întrucât reclamanta – recurentă a vândut bunul respectiv – care a fost importat, rezultă că în fapt aceasta a pierdut facilitățile vamale, prevăzute de lege, deoarece a schimbat destinația bunului scutit de la plata taxei vamale.

Potrivit prevederilor pct.19 din Normele Metodologice de Aplicare a Legii nr.133/1999 în astfel de cazuri, valoarea în vamă se calculează la cursul de schimb valutar valabil în ziua constatării schimbării destinației bunului în cauză.

Din actele dosarului nu rezultă că recurenta (reclamanta) a înștiințat autoritatea vamală înainte de a vinde bunul pentru a aplica regimul tarifar vamal corespunzător noii utilizări, așa încât aceasta a încălcat prevederile art.71 din Codul vamal.

Cum vânzarea bunului, schimbând destinația autoutilitareii, s-a făcut la 2.12.2003, societatea recurentă a înregistrat venituri din vânzarea bunului care a devenit o marfă și la care trebuia să colecteze TVA.

Mai mult, se constată că de fapt criticile aduse cu privire la cuantumul TVA, stabilit de organul de control vamal prin actul nr. din 13.06.2005 nu au fost invocate aspecte de acest gen, în contestația formulată, către D.G.F.P. Brașov și ca atare ele nu pot fi primite direct în recurs, căci ar însemna să se încalce scopul prevăzut de lege privind caracterul obligatoriu al plângerii prealabile, și în lipsa acestui motiv în contestație, s-ar ajunge la inadmisibilitatea acțiunii, cu privire la modificarea cuantumului TVA, și a dobânzilor și penalităților aferente.

Referitor la cuantumul TVA stabilit ca și datorie vamală, în sarcina recurenteii desigur, trebuie reținut că datoria acestuia a luat naștere la momentul în care a beneficiat societatea de scutire de la plata taxelor vamale, pentru autoutilitara importată.

Ca atare calculul și cuantumul TVA stabilit de organul de control vamal sunt conform prevederilor art.144 pct.b Cod vamal al României, aspect care conduce la înlăturarea criticilor formulate în recurs.

Pentru motivele arătate, nu se poate reține ca întemeiată și legală cererea recurenteii, formulată direct în recurs, de modificare a cuantumului TVA și a accesoriilor, deoarece față de prevederile art.7 din Legea nr.554/2004- a contenciosului administrativ, apare ca inadmisibilă, această critică fiind un aspect nou ridicat doar în recurs față d contestația formulată, ceea ce nu este admisibil, în contencios fiscal.

Față de cele arătate mai sus, instanța reține că motivele invocat în recurs sunt neîntemeiate și nelegale, urmând a fi înlăturate, constatând recursul nefondat.

Având în vedere apărarea celor 2 intimatate, prevederile legale sus menționate și argumentele sus expuse,urmează ca în baza art.312 Cod procedură civilă, să respingă recursul împotriva sentinței civile nr. 10.01.2006 a Tribunalului Brașov pe care o va menține ca legală și temeinică.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELELEGI**

DECIDE :

Respinge recursul declarat de recurenta – reclamantă S.C. S. S.R.L., cu sediul în Municipiul Braşov, str. 100, împotriva sentinţei civile nr. 100/C din 10.01.2006, a Tribunalului Braşov – Secţia Comercială şi de Contencios Administrativ pronunţată în dosar nr 100/2005, pe care o menţine. Irevocabilă.

Pronunţată în şedinţă publică, astăzi 11.04.2006.

Preşedinte,

Judecător,

Judecător,

[Handwritten signatures of the court members]

Grefier.

[Handwritten signature of the clerk]

Red.M.I. 19.04.2006
Dact.V.P. 27.04.2006/2 ex
Jud.fond R.P.